

den offentlige Udtalelse her i Tinget af den højtærede Minister om, at Præsten burde have haft en skrappere Næse, end han fik, er et Tillæg til Næsen, som vedkommende Præst nu har faaet, naar han har læst Tingets Forhandling om denne Sag i Bladene. En offentlig Erklæring fra Ministeren af denne Art er en Skærpelse af den Tilrettevisning, Præsten har faaet. Men for at ingen skal være i Tvivl om, hvad der staar i Ministerens Skrivelse — den findes endnu ikke i Ministerialtidende, fordi den er udfærdiget den 1. Maj dette Aar —, vil jeg anse det for rettest, at jeg læser den op. Den højtærede Minister har været saa venlig at give mig en Afskrift deraf, og med Formandens Tilladelse skal jeg oplæse Ministeriets Svar. Skrivelsen lyder saaledes: „Efter Modtagelsen af Direktionens Skrivelse af 28. Februar d. A. angaaende den mellem Bestyrelsen for Friskolen „Fredebo“ i Møborg og Formanden for Møborg Skolekommission opstaaede Uoverensstemmelse angaaende Omfanget af Kommissionens Ret til at overvære Undervisningen i Skolen skal Ministeriet herved til Efterretning og videre Bekendtgørelse tjenstlig melde følgende:

Foruden den alle Privatskoler omfattende i Lov af 2. Maj 1855, jfr. Lov af 30. September 1864, omhandlede Ret og Pligt for Skolekommissionerne til at afholde de befalede aarlige eller halvaarlige Eksaminer over Børnene i de foreskrevne Undervisningsfag, derunder Religion, medmindre det i Loven af 1864 § 1 omhandlede Vidnesbyrd fremlægges, maa Ministeriet derhos holde for, at der, *for saa vidt angaar de Privatskoler, der søger Statsunderstøttelse*, maa være Adgang for Skolekommissionen og dennes enkelte Medlemmer til ogsaa udenfor de aarlige Eksaminer at komme til Stede i Skolerne og gøre sig bekendt med Undervisningen, for saa vidt de maatte finde det nødvendigt for at kunne afgive det i Lov af 27. Maj 1908 § 6, 2det Stykke, befalede Skøn om, hvorvidt Skolen giver en Undervisning af den Beskaffenhed, at Skolen kan komme i Betragtning ved Statstilskuddets Fordeling, og om dens Virksomhed særlig taler for at give den Tilskud af det Beløb, som staar til Ministerens Raadighed. Uden en saadan Beføjelse vilde Skolekommissionen i givet Tilfælde, f. Eks. hvor der er antaget en ny Lærer ved Skolen, være ude af Stand til at afgive det ovennævnte Skøn, hvad der igen vilde have Skolens Udelukkelse fra Tilskud til Følge.

Ministeriet skønner derfor ikke rettere, end at Skolekommissionens Formand ikke i det foreliggende Tilfælde har overskredet sin Kompetence ved at komme til Stede i Skolen for at iagttage dens Virksomhed og Standpunkt; derimod maa det siges at ligge udenfor hans Opgave at gøre Henstilling til eller give Formaning til Eleverne angaaende Arten og Omfanget af deres Undervisningstilegnelse.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der kan kræves Undervisning i Katekismus, bemærkes, at den kristelige Børnelærdom, som den indeholdes i Hovedstykkerne i Luthers lille Katekismus, maa kræves lært af Børnene, men hvilke Midler man i dette Øjemed benytter, maa det overlades til Skolen at bestemme.

Sluttelig skal man med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det i Lov af 30. September 1864 § 1 omhandlede Vidnesbyrd angaaende Børnenes Religionskundskab kan udfærdiges af en Valgmenighedspræst, tilføje, at i Henhold til Bestemmelsen i Lov om Valgmenigheder af 15. Maj 1903 § 10 kan en Valgmenighedspræst kun udstede saadant Vidnesbyrd for de til Valgmenigheden hørende Børn“.

Der er den Fejl i denne Resolution, som har vakt en Del Opsigt, at den højtærede Minister gaar ud fra, at naar en privat Skole søger Statsunderstøttelse, som det her er Tilfældet, maa der være Adgang til Skolen for Skolekommissionen og, følger han til, dennes enkelte Medlemmer. Hvor den højtærede Minister har denne Bemyndigelse fra, ved jeg ikke. Der er kun een Myndighed, der har Ret til at kræve Undersøgelse af Skolen, det er Skolekommissionen, og den har kun Ret til at kræve den ved de ordinære Eksaminer, medmindre der træffes en Overenskomst mellem Skolen, Lærerne og Skolekommissionen. Men en saadan foreligger ikke her, Præsten kommer paa egen Haand i Henhold til en Myndighed, han slet ikke er i Besiddelse af, gaar ind i Skolen, forstyrrer Undervisningen og giver sig til selv at eksaminere. Naar Skolekommissionen møder i Skolen, er det ikke Præsten, der skal eksaminere; men Læreren eller Lærerinden eksaminerer i det, Skolekommissionen bliver enig om, der skal eksamineres i. Det er Loven, den er lige til. Naar der træffes en frivillig Overenskomst — og det antager jeg vil ske alle Steder, naar Præsterne ikke er alt for hidsige og voldsomme i deres Optræden overfor de enkelte Skoler —, vil jo ingen Skolekreds have noget imod, at Skolekom-